

M. Mišík — M. Sýkora: Malm a sladkovodná krieda silickej jednotky gemerika rekonštruované zo štúdia valúnov

Zo silicika bol doteraz známy len lias v podobe karbonatických hornín a doger v podobe rádiolaritov v ojedinelých denudačných zvyškoch. V senónskych zlepencoch pri Dobšinskej ladovej jaskyni a Nékezsényi (Bükk), ako aj v zlepencoch egera od Chvalovej sme zistili plytkovodný spodnejší malm v podobe vápencov s *Conicospirillina basiliensis*, *Protopenneroplis striata*, *Tubiphytes obscurus*, *Bacinella irregularis*, *Pseudolithocodium* n. sp. atď., ako aj vrchnejší malm s *Clypeina jurassica*. Po tomto extrémne plytkovodnom vývoji nasledovalo vynorenie na začiatku kriedy. Až začiatkom vrchnej kriedy začalo územie znovu poklesávať, vo vzniknutých jazerách sa vytvárali sladkovodné vápence s characeami a ostrakódmi (známe sú z valúnov aj z odkryvov). Pri ďalšom poklesávaní časť územia prekrylo santónsko-kampanské more.

M. Krivý: Otázka vývoja a vzťahu chočskej a strážovskej jednotky

V strážovskej vrchovine a Považskom Inovci obidve jednotky charakterizuje polyfáciálny vývoj a laterálna zámena facií v inverznom zmysle. V chočskej a strážovskej jednotke vystupujú priehlbeninové a plytkovodné (plošinové) faciie, ale odlišnej litologickej povahy, mocnosti a sukcesie litofáciálnych celkov. V strážovskej jednotke od V na Z je vývoj pelagických facií s pozvoľným prechodom do rifogénnych (korálovo-hubová faciia) a zarífových facií (lagunárnych) s dasycladaceami a stromatolitmi. V chočskej jednotke je opačná tendencia vývoja facií. Kým vo východnej časti sú vyvinuté plošinové — lagunárne faciie, v západnej časti možno pozorovať pozvoľné a postupné pribúdanie facií pelagickej povahy (reiflinské vápence, lunzské vrstvy).

Na základe našich poznatkov predpokladáme existenciu dvoch samostatných faciálnych zón, aj keď v istých časových periódach s podobným tektonickým režimom.

J. Jablonský: Zosuvné telesá vo vnútornej časti zliechovského sedimentačného priestoru

V zliechovskom vývine križňanského príkrovu v horizonte vrchný apt — spodný alb sa zistili výskyty karbonátových parakonglomerátov, brekcií a interpretovali sa ako inkoherentné podmorské sklzy. Tenšie polohy (20—30 cm) sa našli pri Dolnej Porube a Zliechove, hrubšie telesá (niekoľko m) pri Čičmanoch v Strážovských vrchoch a pri obci Vlkošínec vo Veľkej Fatre.

Hruboklastická zložka a matrix (základná hmota) horniny sú si mikrofaciálne blízke (najmä na výskytoch v Strážovských vrchoch). Predpokladáme, že sa vytvorili sklzávaním karbonátového sedimentu, ktorého spevnená časť sa pri sklzávaní rozlámala. Hruboklastická zložka sa zmiešala s nespevnenou a vytvorila na úpätí svahu vlastné teleso zosuvu. Pri sklzávaní zvršená kalkarenitická hmota tiekla po svahu a vytvorila šikmo zvrstvenú lamináciu, poukazujúcu na transport od J na S (Čičmany).

Z uvedeného vychodí, že na J od línie výskytov, teda vo vnútornejších častiach zliechovského sedimentačného priestoru, existovala elevácia, na ktorej svahoch sa vytvárali zosuvy. Elevácia aspoň v sledovanom rozsahu nedodávala do panvy terestrický materiál.